

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลวังไผ่

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๓

ของ

เทศบาลตำบลวังไผ่

อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลวังไผ่
เรื่องการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๗

หลักการ

เป็นการตราเทศบัญญัติ เพื่อใช้ควบคุมและกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายพาหะของโรค
ไข้เลือดออก และเป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก

เหตุผล

เนื่องจากมีการแพร่ระบาดอย่างกว้างขวางของโรคไข้เลือดออกในเขตเทศบาลตำบล
วังไผ่ ซึ่งมียุงลายเป็นพาหะของโรค จึงจำเป็นต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อันเป็นการป้องกัน
การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบด้วยมาตรา ๒๕ (๑) แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศ
กระทรวงสาธารณสุข เรื่องกำหนดให้แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเป็นเหตุรำคาญและแต่งตั้งเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้
เพื่อให้มีผลบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลวังไผ่ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลวังไผ่

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลวังไผ่ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๕ (๑) มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดให้แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเป็นเหตุรำคาญและแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลวังไผ่ และผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลวังไผ่ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลวังไผ่ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลวังไผ่แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ นับแต่เทศบัญญัตินี้บังคับใช้ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลวังไผ่ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๔๗

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า แหล่งที่พบลูกน้ำยุงลาย หรือตัวโม่งยุงลาย ตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไป

“ภาชนะที่มีน้ำขัง” หมายความว่า อุปกรณ์ของใช้ สิ่งของที่ใช้อยู่ในอาคาร หรือนอกอาคาร และมีน้ำขังอยู่ เช่น โถงน้ำ ตุ่มน้ำ ถังซีเมนต์ที่บรรจุน้ำได้ แจกัน ภาชนะที่ใช้เลี้ยงปลูด่าง ถ้วยรองขาตู้กับข้าว จานรองกระถางต้นไม้ อ่างบัว อ่างเลี้ยงปลา เป็นต้น

“เศษวัสดุที่มีน้ำขัง” หมายความว่า มูลฝอย หรือ เศษสิ่งของที่มีได้ใช้แล้วในอาคารหรือนอกอาคาร และมีน้ำขังอยู่ เช่น กระป๋อง ยางรถยนต์ที่ไม่ใช้แล้ว ไห กระถาง ขวด เป็นต้น หรือชิ้นส่วนของวัสดุใดที่สามารถขังน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลวังไผ่

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ อาคารใดหรือสถานที่ใดที่มีภาชนะที่มีน้ำขังหรือเศษวัสดุที่มีน้ำขังจนเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

ข้อ ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้มีหน้าที่ดำเนินการเฝ้าระวัง และควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารจะต้องดูแลทำความสะอาด และเปลี่ยนน้ำในภาชนะหรือวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีน้ำขังอยู่ทุกๆ ๗ วัน หรือใส่สารป้องกันการวางไข่ของยุง และจัดให้มีฝาปิดภาชนะที่มีน้ำขังเพื่อป้องกันไม่ให้ยุงวางไข่

ข้อ ๙ อาคารหรือสถานที่ใดมีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายหรือคาดว่าจะเป็แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้คำแนะนำให้เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองปรับปรุงแก้ไขมิให้มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย และให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดไม่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำตามข้อ ๙. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการ ดังนี้

๑๐.๑ อาศัยอำนาจความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้นปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

๑๐.๒ หากผู้รับคำสั่งไม่ปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่มีเหตุผลอันควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการ ดังนี้

๑๐.๒.๑ สั่งลงโทษผู้รับคำสั่งโดยการเปรียบเทียบปรับตามมาตรา ๘๕ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑๐.๒.๒ ดำเนินการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายนั้นได้ตามสมควร แก่เหตุเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคใช้เสื่อตอก และสามารถคิดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้นได้ ถ้าเหตุรำคาญนั้นเกิดจากการกระทำอันเป็นการละเลย หรือยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

ข้อ ๑๑ ในกรณีตรวจพบแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในที่หรือทางสาธารณะเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจดำเนินการได้ดังนี้

๑๑.๑ หากทราบว่าแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เกิดจากการกระทำของบุคคลใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเป็นหนังสือ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้บุคคลนั้นปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากบุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้ดำเนินการลงโทษตามข้อ ๑๐.๒.๑

๑๑.๒ หากไม่เป็นที่ปรากฏว่าแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเกิดจากบุคคลใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายนั้น

ข้อ ๑๒ ในกรณีอาคารรกร้างว่างเปล่า หรือก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ และอาคารนี้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายหรือคาดว่าจะเป็แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อีกทั้งไม่สามารถสืบทราบหาเจ้าของอาคารที่แท้จริงได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายนั้นได้

ข้อ ๑๓ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการกำจัดยุง หรือแหล่งเพาะพันธุ์ยุงในอาคาร หรือสถานที่ใด เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้นต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลวังไผ่ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ตามที่เห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

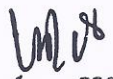
ประกาศ ณ วันที่ 28 พ.ย. 2557

(นายศุภชัย ทิพย์สุวรรณ)
นายกเทศมนตรีตำบลวังไผ่

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายประจันต์ ธารศิริสิน)
นายอำเภอเมืองชุมพร
ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร
25 พ.ย. 2557